

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Discurs. 2. De communi SS. Martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

quicquid illi dictum factumve fuerit, benefacere male agentibus, nunquam cessare à beneficijs in proximos conferendis, etiam si ingrati sint, & maledictis ab eis afficiatur. Secundo, ut ubi videt periclitari honorem & gloriam Christi capitis nostri, vel animæ suæ salutem quæ est principalis hominis pars imitandam sibi sciat serpentis prudentiam, & exponendas non solum facultates, aliaque bona temporalia, verum etiam vitam, si opus sit, propriam, ad tuendam diuinum thronum & animæ salutem.

DISCURSUS II.
DE COMMUNI
SS. MARTYRVM.

PVNCTA MEDITATIONIS.

- Mat. 24* I. *Prædicat suis flagella, vincula, carceres, &c. monens ne præmeditentur,*
Mar. 13.
Luc. 21. *quid respõdeât; quia hoc dabit spiritus.*
- II. *Adiicit accusandos etiam à proprijs amicis, parentibus filijs, ut morte afficiantur propter nomen eius.*
- III. *Qui perseverauerit in finem, saluus erit; adeo ut capillus non pereat. In patientia possidebunt animas.*

FIGVRÆ.

- Genes. 8.* I. **N**OË Patriarcha in renouatione mundi post generale diluuium solenne

MEDITATIONVM. 429

lenne sacrificium obtulit Deo ex omni genere animalium, quæ in terra inueniri potuerunt.

2. In dedicatione templi à Rege Salomone exstructi multa millia ouium & bouum in sacrificium occisa fuere. 3. Reg. 8.

3. IONAS in terribili quadam tempestate proiectus in mare à grandi pisce absorptus est: cumque putaretur submersus & mortuus, saluus & incolumis in littus eiectus est. Ion. 2.

PROPHETIÆ.

1. Propter te mortificamur tota die, & stima-
ti sumus sicut oues occisionis. Psal. 43.

2. Posuerunt morticina seruorum suorum, & escas volatilibus cœli, carnes sanctorum tuorum bestijs terra. Psal. 73.

Effuderunt sanguinẽ eorũ tanquam aquã in circuitu Ierusalẽ, & nõ erat qui sepeliret.

3. Multa tribulationes iustorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus. Psal. 33.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: unũ ex his non conteretur.

4. Iustorum anima in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Et si coram hominibus tormenta passi sunt: spes illorum immortalitate plena est: in paucis vexati, in multis benè disponentur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit eos dignos se, tan-

tanquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos.

DOCUMENTA.

1. **C**ONSULIT Dominus, ne tempore persecutionum solliciti simus in praemeditando quid respondeamus: se suggesturum illa hora quid respondendum sit aduersariis nostris, vnde discimus idem faciendum in persecutionibus spiritualibus hostium inuisibilium, quando demon, in rebus, quas constat ad gloriam Dei, aliorumque salutem pertinere, vt deterreat & abducatur a bono proposito, obicit ob oculos difficultates & pericula quae euenire possunt: suggerens si hoc vel illud eueniat, quid esses acturus? nec enim debemus tunc esse solliciti, vt certo statuamus, quid hoc vel illo casu dicendum agendumve sit: tunc enim Deus non concurrit sua gratia, sicut consuevit concurrere, dum casus illi re ipsa eueniunt: respondendum autem est ininimico, quod quidam seruus Dei respondit, dicens: *Quando casus ille euenerit, propè scio quid agendum sit, quid autem ego sim acturus, nescio, nec iam attinet id definire.*

2. Dixit Christus seruos suos à proprijs parentibus, cognatis & amicis tradendos in mortem & occidendos; vt intelligeremus in nostris tribulationibus persecutionibusque, non debere nos perfugium habere tantum ad parentes & amicos, in illis spem defigere, ex eorum sententia & arbitrio pendere; periculum enim est, ne illi secundum consilium carnis, & mundi nos prodant, & causam praebeant nostrae condemnationis; at debere potius confugere

fugere ad Deum nostrum, amicum fidelem, & verum patrem in eo secure confidere; ab eo omne auxilium & solatium expectare.

3. Non legimus ante Saluatoris aduentum, cum homines vitam agerent carnalem, inter cognatos, & amicos fuisse aliquam ordinariam persecutionem vt se mutuo traherent ad mortem. At postquam cœpêre amplecti fidem Christi, ac sancte viuere, mox exorta sunt cognatorum persecutiones, sic profusus, vt nec pater parceret filio, nec filius patri, nec amicus amico. Hic perpetuus fuit mundi mos; vt dum filij mundanani agunt vitam, à parentibus & amicis intinè amentur & diligantur, sed quamprimum vel minimum signum præbent saculū deserendi, & Christo adharendi, ilico tam parentes quam amici infestissimi eorum hostes fiunt, eosque plus quam alium neminem exagitant & diuexant, secundam illud Domini dictum. *Inimici hominis domestici eius.* Mat. 10

4. Christus hortaturus martyres suos ad vitam pro ipso profundendam, nec dixit, non de corpore, nec de vlla eius parte, eam non perituram. Sed tantum dixit, non periturum vllum capillum capitis, quæ res tam parua est, vt pars corporis dici non possit; vt intelligamus tantam Dei esse bonitatem & liberalitatem erga suos seruos, vt quicquid ei offeratur ad eum colendum, licet minimum, & nullius momenti, ille tamen magni faciat, copiosoque premio aliquando sit remuneraturus.

5. *In patientia vestra*, inquit Dominus, *Luc. 21.* *possidebitis animas vestras: vnde discimus, iniurias nobis ab hominibus illatas non esse nobis noxias, sed potius valere ad comparandam patientiam.*

Iacob. 1. patientiam & per hanc animæ nostræ salutem, nam vt dicit S. Apostolus Iacobus, qui patienter suffert tentationes, recipiet coronam vitæ, sicut contra, qui perdit sapientiam, perdit & coronam.

6. Non dicit Dominus, seruos suos in persecutionibus & patiēdo possessuros animas suas, *sed in patientia*, vt indicaret, non sufficere ad salutem si multis afflictionibus & ærumnis obnoxij simus, ac etiam patiamur pro ipso Christo, nisi hac omnia toleremus patienter & ad finem perseueremus, neque enim pœna toleratæ, sed patientia ipsa coronatur.

7. Quemadmodum veri Martyres sunt qui pro gloria Christi & proximi salute contemnunt vitam, sic quando quis vt Christiani hominis officio faciat satis, non laborat; quid homines de se loquantur vel sentiant, sed libere dicit quod putat ad gloriam Dei esse conueniens, aut non erubescit in præsentia aliorum bonum opus exercere: vel certe si religiosus est, nihili pendit, si, quia vel mortificationem aliquam facit, vel regulas suas obseruat, contemnatur, vel etiam stultus habeatur: hic inquam similitudine quadam potest etiam vocari Martyr. Nam sicut martyr anteponit Christum vitæ suæ, sic hic anteponit Christum gratiæ humanæ. Quapropter sicut martyrium est actus summa perfectionis, ac proinde summo premio dignus, si antedicti actus ob similitudinem, quam cum martyrio habent, sunt quoque magnæ perfectionis, & in calo copiose remunerabuntur.

(. . .)

DISCVR.